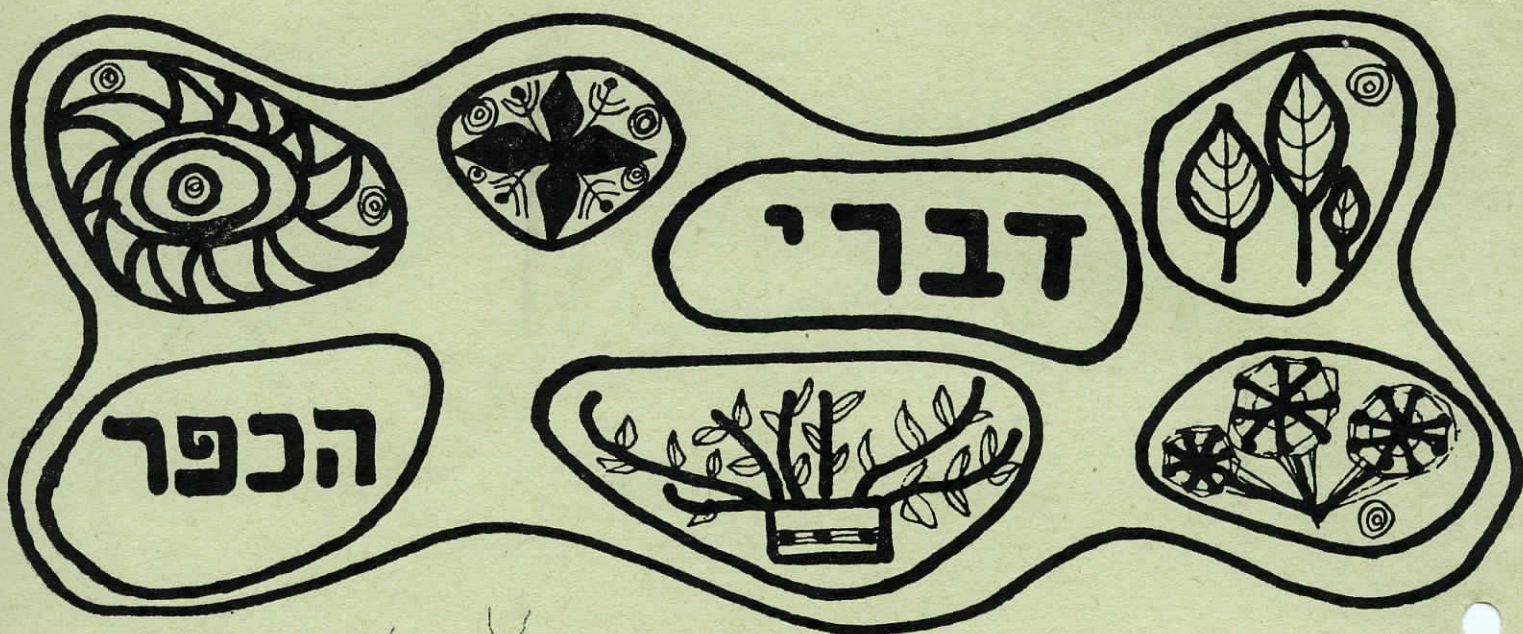

לשנת ההכשרה מאוסטרליה

שהגיעו בשעה טובה

ארצה רק באבו

בדרך בתקעבו

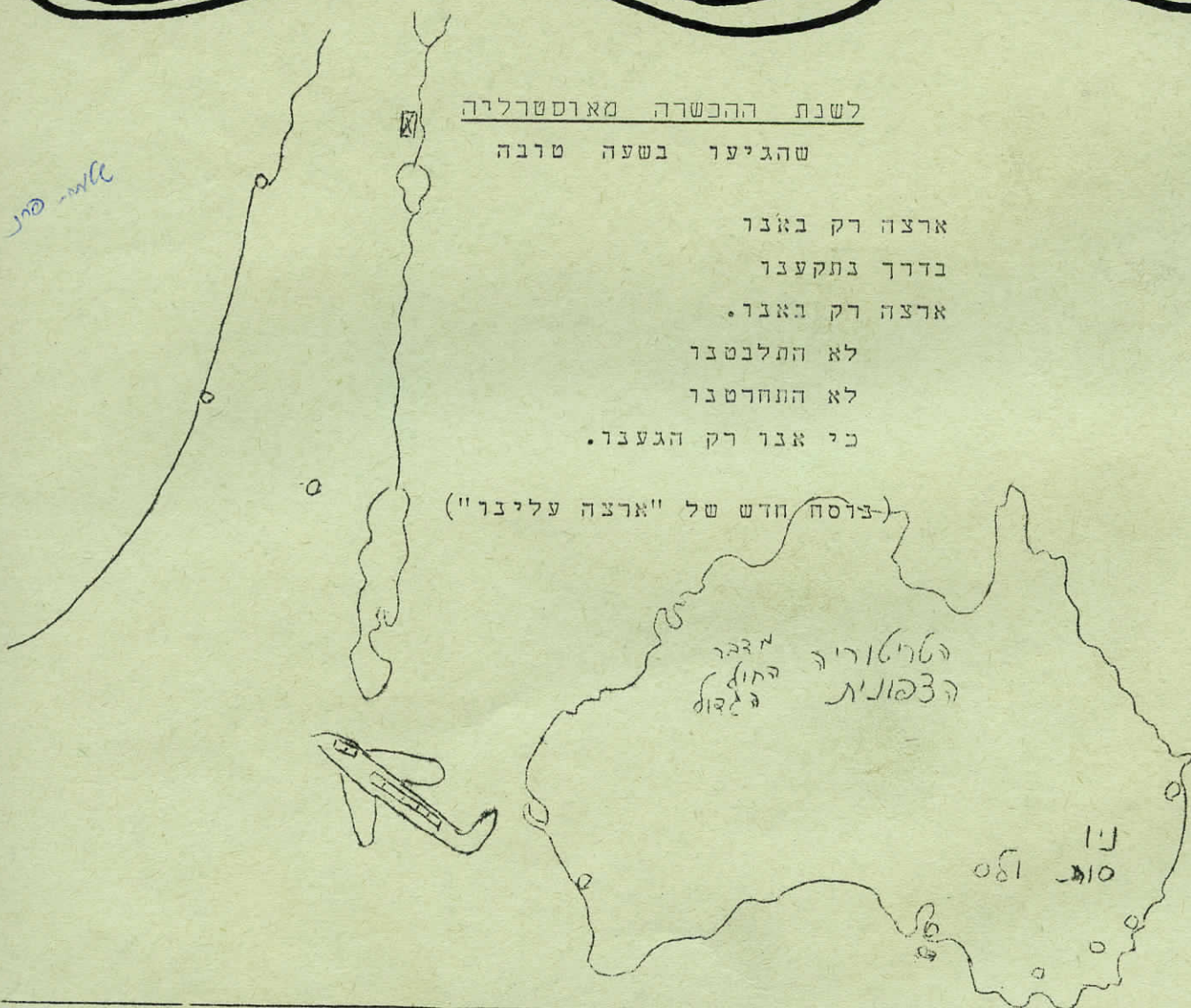
ארצה רק באבו.

לא התלבטבו

לא התחרטבו

כי אבו רק הגעבו.

(פרסח חודש של "ארצה עליבו")

16.2.73.

י"ב אדר א'

כפר הנשיא מס 294

בשבועות האחרונים הלכו ורבו השמועות
במשק לגבי מצבו הכלכלי. בנוסח
"שמעת? מצאו כמה אלפים במפעל.
המצב לא נורא כל כך." ולכן באספה
שדנה בנושא השבוע היתה ההשתתפות
מעל לממוצע. חברים שמעו בקורת
רוח זהירה את הסבריו של מרכז המשק
על השפור היחסי שחל במצבו. ואז
התחילו הספקנים לשאל שאלות. אם היה
כל כך רע למה פתאם כל כך טוב?
(תקון של שמואל - לא כל כך טוב. רק
פחות גרוע.) השבוי בעוץ כנראה גכמה
שטחים. שלגביהם לא היו סכומים
מציאותיים בסוף שנת הכספים של המשק
בספטמבר:

- (א) במפעל, ששם שנת הכספים מסתיימת
בדצמבר. בסיו את המספרים על
הסכומים של 9 חודשים שהלפו כבר.
בסוף השנה התברר ששלושת החודשים
האחרונים לא שקפו את 9 החודשים
הקודמים, בעיקר מפני שהיה מאמץ
מכוון להוציא הרבה תוצרת. גם
לגבי המלאי (כולל מוצרים בשלבי
גמירה) היתה הערכה בלבד, כי
ספירת מלאי מדויקת עורכים רק
בסוף השנה. לכן גם פה בתגלה
הפרש לטובתנו.
- (ב) בגלל מחסור בתפוחים, מלווה במחסור
בירקות, עלו מחירי התפוחים מעל
למשוער. והוסיפו לדרווחיות הענף.
(הרי אפילו מוח לא מתמטי יבין כי
עליה של 10 אג' לקילו על 700 טון
מוסיפה מיד 70,000 ל"י לדרווח)
- (ג) בפרדס מקבלים את התוצרים רק כעבור
שנה (1). כי את יבול העונה החולפת
מוכרים בשווקי העולם במשך כל השנה.
מסתבר כי גם פה היתה הערכה פסימית
מדי. מחירי האשכוליות בעולם עלו.
ואיתם הדרווחיות.
- כל הכשורות הטובות האלה הביאו אותנו
בינתיים ללא יותר (ואפילו קצת פחות)
מאשר אזור כלכלי. מסבה זאת אומר מרכז
המשק שאין הוא מצטער על התמונה השחורה
שהצטיירה בעצי החברים לפני מספר חודשים.
כי היא אלצה אותנו, ואת המוסדות, להתחיל
בבדיקה יסודית ביותר של המבנה המשקי שלנו
במגמה לשנות דברים יסודיים.
- התחילו כבר בנתוח מפורט של המצב כדי למצא
פתרון לטווח ארוך. הקו הכללי ממתגלה כבר
עכשיו, הוא של ירידה בדרווחיות בחקלאות
בשלוש השנים האחרונות. ירדות השקעות
גדולות, ולעומת זה עליית ורחיות בתעשייה.
על המסקנות וההשלכות ידונת בודאי עוד הרבה.

המשך "מה בשמע".....

באחר של 24 שעות הגיעה אלבר קבוצת
 "שבת ההכשרה" האוסטרלית. לפי
 המסורת הקיימת אצלנו יאומצו הצעירים
 האלה (כמו כן אנשי האולפן) במשפחות
 מיד עם באם. נאחל להם ולמדריכים
 שבה פוריה ומוצלחת.

לסדרן העבודה היה שבוע מוצלח.
 בתורספו לסדרן כמה עובדות חרוצות
 מכיתה י"2 בביס עמק החולה. כיתה
 זו כנראה הדגישה את הסאה בעביבי משמעת
 (קרי חוסר משמעת), ועד לסיום הברורים
 הושבתו הלמודים בכיתה זו. כל מורה
 יודע שדי במספר קטן של מפריעים להפך
 כיתה שלמה לבלתי-בתבת להוראה סדירה,
 ומזה צריכים להסיק אולי מסקנות.

למינה אחולי הצלחה בהכנסה לתפקיד
 החדש של "אם-בית" למרכז הקהילתי שלנו.
 היא תוכל להצליח רק בתנאי שבהיה
 מופנים לעזר לה בשמירה על הצקיון
 והסדר.

ימי הולדת

18/2 לורנס מרקוסון	13.2 בירה סולומון
שאל סמברג	
19/2 תמר פרימוסט	14.2 אסתר חצור
20/2 אריאלה לויין	
22/2 מכי מנז'יגורסקי	ירמיה גריצברג

15.2 איתן במלי

17.2 שרית וולפין

גרי קלמן

בן שמש

ימי נישואין

20/2 קרול ופול בילגורי

ועוד בענייני שכר

עד לפני כמה ימים הייתי אדם מאושר - שמח בחלקי, סוף סוף מה חסר לי. יש לי דירה נאה ובה מקום לאכלס בבריות את כל שלושת ילדי. (חברתי בכפר בלום, למשל, משכבת את שלושת ילדיה בדירה של 33 מר').

אבל מאז יום ששי שעבר פתאום נעשה לי צר המקום, כי מאז יום ששי שעבר נפקחו עיני לדעת שדירה צריכה בעצם לענות על צרכים שעד כה לא חשבתי עליהם, ואם כך - התברר לי שדירתי אינה עונה עוד על הצרכים שלנו. הרי לפניכם כמה מהם:

- (א) לשמחתי - כיום אני שייכת לקבוצה גדולה של חברים אשר יש להם הורים החיים בארץ, (אם כי לצערנו לא הצלחנו לחנך אותם להיות אתנו בקבוץ). ולכן אני זקוקה לחדר בו אוכל לשכן אותם כאשר הם באים לראות את הנכדים שלהם.
- (ב) בעלי בחר לו תחביב לא כל כך מוצלח - במקום להיות גבן נלהב ולבלות את שעות הפנאי שלו בחוץ - הוא צלם חרוב ומבצע את עבודתו במטבחון הקטן שלי. עוד מעט בגיע להתפוצצות ואז נאלץ להוסיף חדר שבו הוא יוכל לעבוד באין מפריע.
- (ג) בכל בוקר כאשר אני קמה אני משתדלת לבצע קצת התעמלות בוקר. אמרתי שאני משתדלת אבל לא תמיד מצליחה; (קודם כל אני לא תמיד קמה בזמן), אבל חוץ מזה חסר לי שטח שבו אוכל לקפץ, לדלג ולמתוח את הזרועות הארוכות שלי.

לו רק יכולתי לקבל איזה 10 מר' חדר כחול קטן!....

- (ד) כאשר בתי מביאה חברות הביתה היא אינה יכולה לשחק אתן כי יוחאי מתערב. בעצם צריך היה לספק לכל אחד מהם חדר לחוד.

עד כה הגעתי ללא קושי ל 4 חדרים בוספים ובכל זאת עדיין אין לי חדר שינה. אני מפסיקה כאן, לא מפני שרשימת הצרכים שלי ימה אלא כי אני לא בטוחה שסדור העבודה יספק לי איזה אורחת עובדת או אולפניסטית לנקות את 150 המר' הדרושים לי. סוף סוף אני כבר לא מוכנה לעבוד קשה כמו כמה מהותיקות במשק.

כל זה אינו אומר כמובן שהשכונים הנבנים במשק בכל גודל ולכל משתכן, אינם צריכים לעמוד ברמת בדיק בית נאותה כדי שכל אחד יוכל להיות בהם בלי להחליף מהלכים. (אני ממליצה על רכב אוטומטי!)

ולבסוף, כל זה מזכיר לי ידיהים טובים שלנו בפורט אליזבט אשר מממנים כעת רכישת דירה לבתם הנסואה בארץ. והם אומרים במלוא הרצינות כי הדירה הזאת צריכה לכלול חדר עבורם כדי שלא יצטרכו להשתכן במלון בבקוריהם בארץ. ובעצם למה לא? ידידי אלה תרמו למצבית למעלה מ 100.000 ל"י בחמש השנים האחרונות.

הספורט הוא ההכנועה החיובית של המרץ הטבעי בכל אדם. הוא צורת מאבק מתורבת, המטפק את האינסטינקט הבסיסי של שמירה עצמית. תגמול המאבק הוא הרגשת בטחון פיסי, סיפוק חברתי ואף רוחני ואינטלקטואלי (למשל, בתכנון תכסיסים).

הספורט חשוב לא רק לפיתוח השרירים או השלד, אלא גם ללב ולראיה. העיסוק בספורט מדרבן אותנו לפעול ביתר יעילות, וכך מגביר את הרזרבה שלהם לעת הצורך. (עבין זה חשוב במיוחד בימים אלה שפעילות גופנית היא בסימן ירידה.) לאדם בעל הלב היעיל, פחות סיכויים ללקות בהתקף לב, ובמקרה שכן לוקה בהתקף, לבו יותר עשוי להתגבר עליו, בגלל הרזרבות שפיתח.

תחומי הספורט מרובים הם, ולכן בכל גיל אפשר למצא ספורט מתאים. אמנם מי שמתחיל להתעסק בספורט בגיל מבוגר, צריך להתקדם מן הקל אל הכבד.

ככל שתחומי הספורט מרובים, כך גם הפציעות האפשריות מהעיסוק בהם. חלקי הגוף הנתונים לפציעה הם העצמות, השרירים והגידים. החבלות נעות בין קלות לרציניות, החל בקריעת שריר או בגיד וכלה בשבר בעצמות.

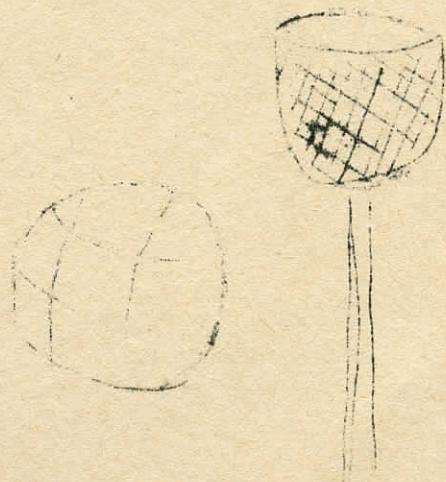
ברוב המקרי השבר נשלח החולה לטיפול בבית החולים והרופא הכללי מטפל בפציעות הקלות יותר.

העקרון בטיפול בפציעות כאלו הוא להתאים אותו לפצוע ולסוג הספורט שהוא עוסק בו. הטיפול בספורטאי המקצועי הוא לעתים הקשה ביותר, כי גישתו לפציעה לפעמים מלווה בהרבה חרדה (בדרך כלל בקשר לעתידו בספורט). כתוצאה מדאגתו, בעלמם סימני הפציעה באיטיות יותר מהרפוי הנורמלי. לכן צריך הרופא לטפל גם בגישת החולה לפציעה.

בדרך כלל מתרפאות פציעות קלות באופן ספונטני. הרופא יכול לעזור בעיקר בהקטנת הכאבים ובמביעת קשיון השרירים או בפיחות, וכל אלה על ידי חום מקומי, עסוי, קשירת המקום, או אספירין. באותו הזמן כדאי להתחיל מיד בפעילות פיזית ובהפעלת האיזור הפגוע, כמובן בתוך המסגרת המתאפשרת למרות הכאבים, וקשיון השרירים ברוב המקרים הרפוי הוא מהיר למדי ואפשר לשמור על הכשר ועל הבטחון העצמי.

פציעות מסוימות, כגון, "מרפק טביס", "עקב הקופץ למרחק", ו"גיד אכילס" עלולים להשאיר טמבים ולהתמיד בהפרעתן במשך כמה חדשים.

ד. רייד

שלום יוסף

אתה יודע מה? אפילו אחרי האסיפה האחרונה אני לא מקבלת את הצעתך לבחור מועצה שתחליט עבורי או עבורך.

הדבר הנפלא ביותר בקבוץ הוא שלפחות באופן עקרוני כל חבר הוא שותף להחלטות המחייבות את כולנו. אני לא רוצה להיות בחברה אשר בה אחרים יחליטו עבורי. אני רוצה להיות חלק של קבלת ההחלטות. אני שונאת את התלוויות בנוסח: הם עושים כך וכך, הם החליטו, הם לא מבינים, כל זמן שהאסיפה היא מקום לכל חבר להתבטא ולהצביע אני יכולה תמיד לענות למתלונן וגם לעצמי: איפה היית כשדברו והחלטנו באסיפה?

חבל כמובן שיש חברים אשר באים לאסיפה רק פעם בשנה כדי להצביע נגד (או אולי בעד) נסיעה לחו"ל של חבר אחר. אבל זכותם היא זאת. וזכותם זאת - לי היא חשובה.

יחד עם זה - יש מקום רב לייעל את האסיפות שלנו. אני חושבת שאנחנו לבראליים מאד בצעקות "לסדר היום!" שלא פעם רק מפריעות את המהלך התקין של הדיון. אני מסכימה שיש להגביל את מספר הפעמים שחבר יכול לדבר ואת אורך הזמן שבו הוא מדבר. אני בהחלט בעד שאיזשהו גוף (וועדת "אד-הוק" או כל וועדה מתאימה אחרת) תנסח כללים אשר מטרתם תהיה לייעל את האסיפות שלנו. וביבתיים - אני ממשיכה לבוא לאסיפות.

תמר

אגב - באסיפה האחרונה היו כ-100 איש ולקראת סוף האסיפה הצביעו למעלה מ-150!

"החברה הנזרקה"

קראתי מאמר בעתון "אובזרבד" האנגלי שנושא את השם *The Disposable Society* - החברה שאפשר לזרק אותה. בעל המאמר טוען שזו חברה מודרנית, טכנולוגית ומתוחכמת - אשר מצויה בכל הארצות ה"מתקדמות".
לדעתנו הקדמה מתבטאת בהפצים שהם חד פעמיים - בקבוקים, מיכלים, אוטומובילים ישנים. ולבסוף הדרישה לזרק מקיפה את הידידים, המשפחה האשה וכל מוסר. האלימות גוברת: לונדון הולכת בדרך של ביו יורק; טוקיו בדרך של ברלין והכל כוון שאין שום יציבות. הרי הגיוני שאם החברה ומוסדותיה ביתנים לזריקה אזי גם אין חוק והאדם האלים מתבקם בסביבה לפני שהוא גם בזרק.

לפי המאמר חסול עוצרות הטבע הולך וגדל באופן תמידי: ואנחנו מתקרבים לסוף תקופה שתצוין כתקופה בה האנושות הגיעה לשיא ההישגים אולם הדרך לפיסגה היתה הרסנית עד כדי כך שאחרי הפסגה לא נשאר אלא לגלל לתהום של חסול והרס, זהירות מיכלי הפלסטיק ועט האוטומובילים הישנים המעלים חלודה. המונה קודרת באמת והאופטימיסט יחייך וימשך בכתפיו ויפתר את הכל במשפט - "מה יש, תמיד היתה זהומה, מאז שהאדם הקדמוני השאיר ערימות עצמות ממוטה אחרי סעודת הצייד האדם הולך, הורס ומטבף". כמו הערבב הלבן ב"עליזה בארץ הפלאות" החברה ממחרת ללא תכלית. צדי הדרכים מתחילים להתכסות שלדי רכב שהתנגשו; האדם רודף את השעון כדי לנבז את זמנו מול מקלט טליביזיה המוכרת לו עוד מקלט טליביזיה.

בסרט של השבוע "תפיסות חיים" מתגלה החברה החמרנית במעחממה: זרועות משאבות הנפט העצורות בראות כזרועות חרגולים שהומתו בחומר הדברה. השיחה הקלוקלת מול השיחה האנטלקטואלית הלא פחות ריקה.

והאדם שאיננו עומד בדרישות בורח מן המשפחה, מן החברה מן האחראיות זה שמטיף ליציבות וחיי משפחה בעצר כפורץ לתחנות בבזין. ובפי שתי צנים חריגות מושמעת הבשורה "הכל לכלוך ודומן". עולם של סיוט שהופך למציאות.....

כפר הנשרא 1 - כפר בלוט 5

אולי כדאי, ברגעים עצב גלובלי או של דרמה רסטורית, להשאיר את הכותרות בלי פרוט: כך למשל בוודאי בהגנו כשנפיעו כותרות כגון "בלטון נהרג בקרב טרפאלגר" או "רומא עלתה באש אחרי קונצרט יחיד של ברוך" או "אבי ואסתר עופרים איבט שריט יחד עוד"... אבל הלב הדואב מבקש בחמה במיוחד כשניתן לצרף את השאלה הטרגית "למה?".

משום מה תמיד מתרגשים כשמשחקים בגד כפר בלוט! יתכן שהורי שחקנינו הדגישו יתר על מידה עד כמה טובים היו ימי ההכשרה של מיטדי קבוצה זה באותו כפר בלוט. תהא הסיבה שתהא, החבריה התרגשו בשבת. אין זה אומר שלא שחקו יפה! אורבא, ואמר לזכותם שבלחמו עד לשריקה האחרונה ובאבקו בהגיבות ובלא מעט כשרון. אולם התרגשו! אין זה אומר ש היה ביכולתנו לצאת קבוצה טובה יותר ממנו אבל לא היה הפרש של ארבעה שערים. מן השער המיותר הראשון שהשאיר את שוערנו לכל יתר 87 דקות המשחק כמו אשת לוט אחרי שהסתכלה אחורנית, זה לא הלך לנו. היה זה יום שחור של ציון וגדעון שלא הגיעו למחצית יכולתם הרגילה ויום הפכפך של רובן אם כי לא מוצדקת היתה החלטת המאמן להחליף אותו בדוד ר. רובן, אף בימים הגרועים שלנו, הוא קיצוני מהיר ומטוכן ואילו דוד ר. כשהולך לו הינו מגן או רץ תוקף. רק ששון השאיר בבית הן את בעליו והן את המצפון כי בעיטותיו היו בכוחן הלא בכוחן ולא

המשך.....

ראויים לשבחים היו שמואליק, טוביה שלוחם ללא לאות ומשתפר ממשחק למשחק, ודוד טעדה שמאגפן הגיע שערבר היחיד והיפה ביותר של המשחק. מבקיע השער מיכה היה ער ורדום לסרוגין ואיתן, שמשחקו מזכיר לעתים אותה אשה צנועה שמסתירה טפח ומגלה טפחיים, שחק טוב מן הרגיל.

למחרת בבית הספר סכם אחד משחקני כפר בלום "לו היו לבר כל כך הרבה הזדמנויות טובות להבקעת שערים כמו שהיו לכם הינו מכביסים תרייסר!" בר כך זה עם טרגדיות גדולות.

מודעות

אם אתה מחפש שעטוע מובטח דפדף במודעות שבעתונים במה שנקרא "שדוכין" או "אישית".

- בחורה באה 2.05/27 מחפשת אקדמאי אשכנזי למטרת נש ואין (מקרא: המספרים לפני הלוחסן מתיחסים לגיל המוכר בדבור, ואחרונים לגובה!)

- גבר באה בשבות השלושים, עשיר, בעל "סוברו" מחפש בחורה מתאימה למטרות רציניות.

- סטודנט עם אוסף תקליטים וציורים בעל דירה בהרצליה פתוח מחפש בחורה יפה ואבטליגבטית.

וכאן אבי מצטט מעלון קורס קציבים מסוים כדי להוכיח שלחבריה שלבו יש חוש הומור.

- מקלעוניסט עם חלודה מחפש בחורה עם "סקרטש"

האם לא מתעוררות שאלות אצלך קורא בכבד כגון: מדוע אקדמאי אשכנזי? מהן "מטרות רציניות" והאם יתכן שבחורה אבטליגבטית ויפה תענה למודעה כזאת?

לצערנו הסטטיסטיקה מוכיחה שאפילו תופיע מודעה כגון "מודר עבדים מחפש בתולות סקנדינביות המעוניבות בקריאה מבטיחה בבגד פתוח" יקבל אותה כתובת ערימות מכתבים מכל מיני קופצות על המציאה.

קוראי טור זה מוזמנים לכתב מודעות משלהן ובעל הטור מוכן לפרסם את המוצלחות ביותר (בעלות שם אם תרצו). רצוי שבושא יהיה קבוצי אם כי אין זו חובה. לדוגמה:

- פסנתרנית בוגרת סמינר "אורבים" לגזנות בשנים הטובות של חייה, בעלת אוסף מושלט של כרכי "ניב הקבוצה", מחפשת כבר מן ההתישבות העובדת המעובין לבגן דואטים עד עולם. המודעה לא חייבת להיות רומנטית.

אריק.

הודעות מהאקדמוסיה

(א) ביום ג' 27.2.73 יהיה קורס הדגמה לאפיה בקרבנקטומט שיתקיים במטבח שלבז. המדריך הוא מומחה לקובדיטוריה. החברות המעונינות להשתתף מתבקשות לפנות לווילי או לסדרן העבודה. הקורס יתחיל ב 9 בבקר וימשיך עד לפחות 3 אחרי צהריים.

(ב) ברצוני להזכיר לחברים שוב שהחלוקה השבועית מתקיימת באופן קבוע ביום ה' בערב בין השעות 8.30 - 7.30. אין ביכולתנו לעסוק בפעם נוספת בחלוקה הזאת בשעת הקבלה הרגילה ביום ששי. לכן בא לדאג שאם משום מה אינכם יכולים להגיע, שמישהו אחר יקח את המזון.

האקדמוסהודעה!!!!!!

הוראות: החל לקרא בקול צמוך ולאט לאט הגבר קולך!
הבה הוא בא... הבה הוא בא... הבה הוא בא!!!
סקר דעת הקהל בכפר הבשיא ודע לך, אתה, והוא,
והיא אתם הקהל אתם הקובעים את הצלחת המבצע
אשר רק יכול להועיל לכם, אתם הקהל.
קבלו אותם בברכה, הכוונה אותנו
המבצעים חברת הילדים.

הודעה

בערב שבת הבא (23.2.73) יתקיים ערב יצירתי, "הבעה עצמית: ערך החיים" בהכנסם לחדר האוכל, החברים יוכלו לבחור בין מספר "חוגים":-

ציור

צילום קולאז'

מוסיקה

כיבוד

הופעה דרמטית

סריגה

שירה

הופעה מוסיקאלית (מחזמר)

ינתן כ-30 דקות להכין הופעה/תערוכה בשטחים הב"ל, ואז בחזה בתוצאות.

אנו מקווים שהחברים ישתתפו ויהנו.

ור. התרבות

דוח משיבות ועדת הנעוריםשהתקיימו בימים 22/1/73 ו- 8/2/73

- (1) ועד הורי בי"ס עמק החולה: החל מ- 8/2 יהיו חברי הועד יוהבה ואיזי.
- (2) תכנית לגילאי 16-17 מארה"ב: הגיעה אלינו בקשה לקבל מספר צעירים אשר יהיו במשך הקיץ, במסגרת כתות סגורות-דרור, במתכונת השנים הקודמות. הועדה ראתה זאת בחיוב אך בגלל חוסר מקום לשכנם לא יכלה להענות לכך השנה.
- (3) קבלת ילדה מראש-פינה: הוגשה לוועדה פניה ממשפחתה של ילדה הלומדת בכפר בלום עם בני כתת דרור. הבקשה היא לקבלה למשק עד סוף שנת הלימודים השוטפת. הועדה טפלה בענין במגמה חיובית אך הבקשה בוטלה בגלל שהמשפחה שנתה את דעתה.
- (4) "ימי גידול": נושא זה כבר הובא מספר פעמים לספול ודיון בוועדה. קורה, לעתים יותר מדי קרובות, שתלמידים מבי"ס עמק החולה אינם יוצאים ללמוד, בלי סיבה סבירה. הוחלט שכל יום העדרות כזה מביה"ס יחשב כיום חופש ויורד מימי החופש המגיע לילד.
- (5) נושאים לספול: עובדי החינוך בגיל הנעורים ישבו עם הועדה לטוח ארוך וערכו רשימה של נושאים המדאיגים אותם. רשימה זו הועברה לוועדת הנעורים והוחלט לטפל בהם בוועדה, לפי סדר חשיבותם.
- (6) מדריך לכתת דרור: ועדת הנעורים רואה בדאגה רבה את העובדה שעד כה לא הצלחנו למצא מדריך לכתת דרור, למרות כל המאמצים. הוחלט שאם לא יומצא מדריך בזמן הקרוב, תישקל האפשרות לכניא מדריך מגרעין עודד אשר בחצור.

מהמספרה.

בהעדרותה של הילרי נעבוד במספרה ביום ג' וביום אחר כל שבוע. סידור זה יתחיל השבוע, וימשיך בערך שישה (6) שבועות. הפתקאות יחולקו בימי א + ב לאותו שבוע. בא להרשם!

להתראות
צוות הספריות.

ישיבת המזכירות 8.2.73

בוכחים: יעל ש., ברוך כ., טומי, ריימונד ס., רות ג., ריבי, שמואל, וראובן ג.

(1) ערעור על בקשת המשק משלוש בנות "שרות לעם" לעזוב
(בבוכחות שמחה, רובה, סימון, ביל, דוד ד., לבי י., ונתן.

עם בואם של 2 הקבוצות הגדולות למשק, בעשתה פעולה להקטין את מספר הזמניים. הובא ערעור בקשר ל 3 הבנות משירות לעם על רקע השתייכותם לקבוצה ששהתה במשק זמן רב, ובגלל התקשרותן הן למשק והן לארץ.

המזכירות החליטה ברוב קולות לקבל את הערעור. הבנות תשארנה, כל אחת עד לתאריך שקבעה מראש עם המדריך.

(2) עזרת קרובים

בתקבלה בקשה מעיריית ירושלים שהמשק ישתתף בהוצאות החזקה לאביה של ליבי בבית אבות.

המזכירות סיכמה שיש להתקשר עם המשפחה, וביבתיים לבקוט הצעדים שיבטיחו את המשק הימצאותו של האב בבית האבות.

(3) בישואים

לבי י. ושושנה מילגרם הודיעו על בישואיהם. שושנה היתה חברה בקבוצה הראשונה של "שירות לעם" במשק וביקרה כמה פעמים מאז. לפני כחודשיים כבר התקשרה עם ועדת הקליטה וביקשה להתקבל כמעומדת בכ. הנשיא. תאריך החתונה הוא - 27.3, יחד עם גדי ורותי, ולאחר מכן יקימו את ביתם בכ. הנשיא.

גיוסו של אדם לפעילות בתנועה.

בתקבלה בקשה מהאיחוד לשחרורו של אדם לפעילות במח' החינוך. אחרי בירור בו. בית-הספר, בו הוברר שהדבר יתאפשר, התייחסה המזכירות בחיוב לבקשה והיא תובא בקרוב לאספה.

"הנידון: גיוס חברכם אדם בן-חבור לפעילות במח' החינוך"

כבר מספר שבועות ששמו של אדם מועלה כמועמד להשתלבות בעבודת מדור בה"ס של התנועה. סיבות שונות מנעו אפשרות גיוסו.

אחר בדיקה שקיימנו בתקופה האחרונה אנו פוגשים אליכם בבקשה שתדונו באפשרות שחרורו של אדם מהעבודה בבית הספר בבית, וקבלת החלטה חיובית על גיוסו לעבודה במדור בה"ס בסוף שנת תשל"ג - (בחודש יולי).

פוגשים אנו אליכם כיום - מתוך הנחה שבקרוב תגשו לתכנון כח אדם בבה"ס בשנת תשל"ד.

אנו מקווים שפניתנו תידון מתוך גישה חיובית.

ב ב ר כ ה,
אלה זבולון